

Kérjük az ige életváltató erejét!

Kegyelem nektek és békesség! Istentől, a mi Atyánktól, és a mi Urunktól, Jézus Krisztustól! Ámen. Kedves Testvéreim! Hallgassátok meg a mai nap igéjét, ahogyan megírva találjuk Jakab apostol levele első fejezetének a 22.-től a 27. verseiben a következőképpen. „Legyetek az igének cselekvői, ne csupán hallgatói, hogy be ne csapjátok magatokat. Mert ha valaki csak hallgatója az igének, de nem cselekszi, olyan, mint az az ember, aki a tükörben nézi meg az arcát. Megnézi ugyan magát, de elmegy, és nyomban el is felejti, hogy milyen volt. De aki a szabadság tökéletes törvényébe tekint bele, és megmarad mellette, úgyszólván nem feledékeny hallgatója, hanem tevékeny megvalósítója: azt boldoggá teszi cselekedete. Ha valaki azt hiszi, hogy kegyes, de nem fékezi meg a nyelvét, hanem még önmagát is becsapja, annak a kegyessége hiábavaló. Tiszta és szeplőtlen kegyesség az Isten és Atya előtt ez: meglátogatni az árvákat és az özvegyeket nyomorúságukban, és tisztán megőrizni az embernek önmagát a világtól.” Mi bizony sokszor olyan felszínesen olvassuk és hallgatjuk a Te igédet Urunk. Ahogyan az egyik oldalon bement – úgy megy ki a másik oldalon – és közben semmi változást nem okoz bennünk. Pedig Mennyei Atyánk Te nem ezért küldted el egyetlen Fiadat hozzánk, hanem azért, hogy tettek fakadjanak a Te igédből, amely megcselekszi azt, amit állít (Ézs 55,11). Kérjük Urunk, váljon a Te igéd életváltató erővé bennünk is! Ámen.

Ma az imádság vasárnapja van. Ahogyan az oltár előtt felolvasott igében is hallottuk, **Jézus arra biztat bennünket, hogy amit csak kérünk az Ő nevében, azt az Atya mind megadja nekünk** (Jn 16,23b). Itt jelentkezik Berci: „*Dejő! Akkor én egy Jézus-típusú habgenerátorért fogok imádkozni a jacuzzimba! Szerinted mikorra várhatom a szállítást?*” Kedves Berci! Kicsit félreértetted Jézus szavait. Jézus nem azt mondta, hogyha kívülről hozzábiggyeszted valamihez azt, hogy „Jézus”, akkor jön a csoda, és amit te így ripsz-ropsz összekötöttél Jézussal, az ott terem az életedben. Jézus arról beszélt, hogyha Te benned már ott lakik Jézus, annyira, hogy amikor imádkozol, akkor nem a saját, jacuzzi-hoz ragadt gondolataidat mondod el Istennek, hanem Jézus benned megszülető szavait, AKKOR teljesül mindaz, amit kérsz. Kérjük el azt ma Istentől (*te is Berci!*), hogy ne legyünk felszínes, terméketlen és képmutató igehallgatók, hanem indítson minket az ige leleményes szeretetre.

Milyen a képmutató igehallgató? Például olyan, mint az a kereskedő, aki minden reggel így kiáltott le a boltba a segédjéhez: „János! Felvizezted már a tejet? – Igen, uram! – Kihígítottad a vaját? – Igen, uram! – Felhígítottad a darált kávé? – Igen, uram! – Nagyszerű! Akkor gyere fel a reggeli áhítatra.” Kedves Testvérem! Te is csaltál a legutóbbi vizsgán? Te is átvartad a párodát? Te is mondtál legalább két kegyes hazugságot a szüleidnek a héten? Nagyszerű! Akkor gyere, és adjunk hálát Istennek, hogy mindezt lebukás nélkül megúsztuk...

„**Legyetek az igének cselekvői és ne csupán hallgatói**” (Jak 1,22) – mondja nekünk Jakab. **Mi az ige hallgatása a mi számunkra?** Kegyes időtöltés? Unaloműző performansz? Gondolatébresztő előadás? VAGY: Jó érezni azt, hogy a lelkész milyen lelkes... Szeretem, amikor kiabál és hadonászik. Az sokszor erőt ad... Megnyugtató a lelkész hangja, ahogyan beszél... Jót lehet szundítani mellette... VAGY: **Az igehirdetés a számomra olyan ESEMÉNY, ahol találkozhatok az élő Istennel, aki életváltásra és cselekedni hív**

Velünk marad-e az ige, amikor kimegyünk a templomból? Vagy rácsukjuk a kápolna kapuját, amikor kimegyünk? Jó helyen van az ott! Maradjon is odabent! Aggasztóan csökkentek a visszajelzések az igehirdetésről az elmúlt két hónapban... Üresek lettek az igehirdetések, vagy üres lett a figyelmünk? Kérlek benneteket, hogy jelezzétek ezt vissza a mai naptól. Lett erre egy külön sor a papíron ☺ Volt-e olyan, hogy cselekvést formált benned az ige? – És ha egy mód van rá, akkor nem a Jézus-típusú jacuzzi-habgenerátorért való imát...

Jakab kétféle látásról beszél. Az egyik az a futó pillantás, ahogyan a legtöbb ember a tükörbe kukkant. A másik az a beható szemlélődés, amellyel János apostol a feltámadt Úr sírjába behajolt, és a sírba görnyedve próbálta megérteni a feltámadás titkát (Jn 20,5). Most nyissátok ki a borítékot, amelyet az istentisztelet elején adtam nektek. Nézzetek bele a benne lévő tükörbe. Ne a keretét tessék nézni! Ne is a szomszédot tessék benne nézegetni (különösen nem alulról...!)! Azt nézd, amit a tükör rólad, a te arcodról mutat. Csak a saját arcodat látod a tükörben, vagy látod-e Jézust is? „*Micsoda hülyeség ez? – kérdi Berci – hát nem vagyok én spiritiszta, hogy szellemeket lássak a tükörben... Még csak az kellene... Úgy összetörném ezt a tükröt, hogy porzana...*” Kedves Berci! A feltámadt Úr – aki csütörtökön a mennybe fog menni – nem szellem. Ha befogadtad Jézust a szíved közepébe, akkor ott él veled. Ha Jézus ott él veled és benned, akkor az – *hidd el* – látszik az arcodon is. Ha Jézus ott él veled és benned, akkor nem a saját szeretetteddel tudod megnézni az arcodat a tükörben, hanem Jézus mindent átható szeretetével. Ha Jézus ott él veled és benned, akkor irgalommal tekint rád ez a tükör. Próbáljátok meg most így – *Jézustól ma, az ima vasárnapján az Ő nevében szeretetet és irgalmat kérve* – megnézni magatokat újra ebben a tükörben. Tegyétek el, és vigyétek haza a tükröt. Érdemes ezt majd otthon folytatni. Hidd el, hogy mást fogsz egy idő után látni, mint eddig.

Hívó testvérként egymásnak is lehetünk a tükrei. Pontosan azzal a szeretettel és irgalommal, ahogyan Jézus néz ránk. És pontosan azzal az elhatározottsággal, ahogyan Jézus próbál meg minket unos-untalan, újabb és újabb alkalmakat felhasználva megváltoztatni. Hadd mondjak erre egy példát. Néhai kedves barátom, Sólyom László éppen a holland királlyal találkozott. A fogadás előtt az udvari ceremóniamester észrevette, hogy Sólyom Lászlónak kicsit félreacsúszott a nyakkendője. Odaállt elé, és egy nagyon kedves, és nagyon tisztelettudó mosollyal megkérdezte: „May I touch you, Sir?” „Megérinthetem Önt, Uram?” Majd amikor egy mosollyal megkapta az engedélyt, akkor megigazította a nyakkendőt. Mi is pontosan ilyenek kellene, hogy legyünk egymáshoz. Nagy szeretettel és tiszteletadással engedélyt kérni a másiktól arra, hogy valamit egy picit megigazíthassunk rajta. Próbáljuk ezt meg a saját életünkben is! Adni is, és elfogadni is.

Aki a feltámadt Úr üres sírjába néz, az – Jakab szavai szerint – „a szabadság tökéletes törvényébe tekint bele” (Jak 1,25). Itt szólal meg Berci megint: „De hát a törvény az éppen hogy nem tökéletes, és egyáltalán nem is szabadság! Hát erről magyarázott végig Pál! Hogy a törvény béklyó, és Jézus a szabadság.” Örülök Berci, hogy ilyen jól megértetted Pál apostolnak az egyik központi gondolatát. Azonban Pál is kétféle törvényt ismert. Hallgassuk meg a Rómaiakhoz írott levelét: „Nincsen azért most már semmiféle kárhoztató ítélet azok ellen, akik Krisztus Jézusban vannak, mert az élet Lelkének törvénye megszabadított téged Krisztus Jézusban a bűn és a halál törvényétől” (Róm 8,1-2). A korinthusiaknak Pál így folytatja ezt a gondolatot: „A mi alkalmasságunk Istentől van. Ő tett alkalmassá minket arra, hogy az új szövetség szolgái legyünk, nem a betűé, hanem a Léleké, mert a betű megöl, a Lélek pedig megelevenít (2Kor 3,5-6). Azaz Pál egyik törvénye a betű törvénye, a kényszeresen betartandó 365 + 248 ószövetségi törvény, amiről helyesen mondtad Berci, hogy egy olyan betű-tengernyi béklyó, amely megöl. Pál másik törvénye azonban a Jézus megváltása által elküldött Szentlélek törvénye, amely alkalmassá tesz, és megelevenít. Mire tesz alkalmassá a Szentlélek törvénye? Pontosan arra, hogy az igehallgatás cselekvéssé váljon bennünk! Nem mi általunk, hanem a bennünk élő Jézus és a Szentlélek által. Ez az, amit Jakab a szabadság tökéletes törvényének mond. Mert ahol Jézus van, ott van a szabadság. És ahol Jézus van, ott van a tökéletesség is.

Kedves Testvéreim! Ugye értitek már, hogy miért hangsúlyoztam annyira az oltár előtti ige után, hogy boldogok, akik hallgatják és megtartják Isten igéjét? Ez nem egy liturgiai mondat csupán, hanem Jézus egyik igen fontos tanítása a Lukács szerinti evangéliumban (Lk 11,28). Jakab három példát is hoz erre. Aki gonoszszóval szól a szájával, az nem értette meg Isten igéjét. Aki leleményes szeretettel jót tesz másokkal, az viszont igen. Tudjátok kedves testvéreim, az éhező Lázár mindig ott ül a mi ajtónk előtt is... Csak bezárjuk az orra előtt az ajtót. A világ hülyeségeinek elkeserítően gazdag tömege hömpölyög körülöttünk. A nagy kérdés az, hogy képesek vagyunk-e tisztán megőrizni magunkat mindentől? Gyűlölködéstől, az élvezetek habzsolásától, a másokat is csepülő small-talk végeláthatatlan áradatától, stb. stb.

Ha az ige a szeretet cselekedeteivé válik bennünk, akkor boldogok leszünk. Nemcsak majd odaát, a síron túl, hanem itt is, és most is. És akkor együtt mondhatjuk a zoltárossal: „Áldott az Isten, aki nem vetette meg imádságomat, kegyelmét nem vonta meg tőlem” (Zsolt 66,20). Ámen.